

ZARZĄDZENIE

Dnia 8 lutego 2019 r.

Przewodniczący IV Wydziału Izby Karnej Sądu Najwyższego SSN Wiesław Kozielowicz w związku z przesłanym przez Sąd Okręgowy w R. pismem syna skazanego S. K. z dnia 3 czerwca 2018 r., nie stwierdza podstaw do wszczęcia z urzędu postępowania o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 7 czerwca 2016 r., sygn. akt II AKa [...],

UZASADNIENIE

Podniesione w piśmie syna skazanego okoliczności (k. 3-5), nie wskazują na zaistnienie w sprawie jednego z uchybień, wymienionych w przepisie art. 439 § 1 k.p.k., a są jedynie polemiką z ustaleniami poczynionymi przez sądy w postępowaniu zakończonym prawomocnym wyrokiem. Powyższe nie uprawnia do, zainicjowania z urzędu, postępowania w przedmiocie wznowienia postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 7 czerwca 2016 r., sygn. akt II AKa [...]. Należy nadto zauważyć, że w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 24 maja 2005 r., I KZP 5/05, podniesiono, iż w przypadku braku zaistnienia sygnalizowanego uchybienia, o jakim mowa w przepisie art. 439 k.p.k., procedowanie w tym trybie nie wymaga nawet wydania orzeczenia stwierdzającego, że wskazywana w piśmie usterka nie występuje (por. szerzej P. Hofmański i S. Zabłocki, Meandry wykładni art. 9 § 2 kodeksu postępowania karnego, czyli jak postępować z „wnioskami” składanymi na podstawie tego przepisu w: W kręgu teorii i praktyki prawa karnego. Księga poświęcona pamięci Profesora Andrzeja Wąska. Lublin 2005, s. 646).